

НЕРУКОТВОРНИЙ ОБРАЗ Господа Ісуса Христа.

Подія, що мы про ню маємо оповідати, записана в книгах кількох старожитних письменників, а відбулася вона в ті далекі часи, коли Господь наш Ісус Христос жив між людьми і проходив з проповідю Царства Божого через міста і села, сціляючи всякі недуги і немочі в людях.

Тоді в краю сирійським, у городі Едесі, жив князь на ім'я Авгар. Довгий час він був хорий. Страшний, не-сцілимий недуг, так звана проказа, мучив його, і ніякі лікарі не могли йому порадити. Тіло його покрилося струпом і гнило живцем. Люта, невблагана смерть зазірала йому в очі.

Дочувся князь Авгар, що в країні Юдейській живе Великий Чудотворець, Котрий одним словом сцілює сліпих, хорих та прокажених, і післав до Господа свого придворного, вмілого маляра Ананію з написаним проханням, щоби Господь прийшов до Едеси та сцілив його. Але не був Авгар певний у тім, що Спаситель сповнить його прохання, а через те наказав Ананії змалювати Його образ, бо, мовляв, і то буде для мене велика втіха і полешення в недугі, коли я буду дивитися на той образ.

Прийшов Ананія до Юдеї, відпитав Господа Ісуса Христа і побачив Його, коли Він проповідував. Велика і густа юрба народа оточувала Спасителя і підійти до Нього не було жадної змоги. Тоді Ананія став на камінь, щоби було видніше, та й почав малювати, але божественне лице Господа змінялося що-раз і не можна було його змалювати. Кілька разів поправляв Ананія свою роботу, аж врешті Господь глянув на нього, звелів Апостолові Фомі привести його до Себе, назвав по імені та й запитав: «Де лист князя твого Авгаря, що ти приніс Мені з Едеса?» Здивований і наляканий Ананія віддав лист, а Господь прочитав його і написав до Авгаря у відповідь,

що після Свого знесення на небо пішло до нього одного зі Своїх учеників, котрий остаточно сціпить Авгаря від недуга і подасть йому вічне життя (в Св. Хрещенню). Після того Спаситель звелів дати Собі води, вмив Своє пресвяте лице і обтерся чистим обрусом. Сталося чудо: на полотні визначився, ніби намальований фарбами, як живий, Нерукотворний Образ Господа Ісуса Христа. Господь віддав Ананії Образ і лист і наказав нести до Авгаря.

Утішився Авгар, поклонився Образові і поцілував його з великою пошаною і любов'ю. В той самий час він почув себе здоровим, проказа зійшла з його тіла, лише мала частина її залишилася і була до тої пори, аж доки, після Вознесення Господнього не прийшов до Авгаря Св. Фадей, один з 70-ти Апостолів. Св. Фадей охрестив князя, і зараз після того проказа зовсім зійшла з нього, і став він здоровий душею і тілом. Разом з Авгарем прийняла Св. Хрещення його родина і всі мешканці города Едеса, що до тої пори були ідолопоклонниками. Над міською брамою на високім мурі стояв ідол, котрому вони поклонялися. Князь звелів того ідола скинути і знищити, а, натоміць, зробити в мурі круглу заглибину і в ній умістити Нерукотворний Образ Спасителя з надписом золотими літерами: «Христе Боже! Хто уловає на Тебе, той не осоромиться». І видав князь такий наказ, щоби кожний мешканець города віддавав Святому Образові честь і пошану. Закон той трівав у Едесі ще за сина і внука Авгаря, що княжили після нього, і був скасований князем-правнуком Авгара, який хотів віру Христову знищити і відновити ідолопоклонство. Мав він теж намір знищити Нерукотворний Образ Спасителя, але Бог до того не допустив. По внушенню Божому, Єпископ города Едеси вночі пішов до міської брами, піднявся по драбині до Св. Ікони, засвітив перед нею лампаду, а потім заслонив Св. Образ цегляною дошкою, замурував те місце і зрівняв його з муром.

Проїшли довгі літа, віра Христова знов запанувала в тім краю, але люди поволі забули про Св. Нерукотворний Образ, і ніхто не знав, де він дівся. Коло половини VI століття після Різдва Христового, за благочестивого царя грецького Юстиніана, прийшов з Персії з великим військом войовничий царь Хозрой і приступив до Едеса,

щоби завоювати той город. Почалася війна, горожане Едеські боронилися завзято, але війська в них було далеко менше, ніж у персів, і не могли вони сподіватися побіди над ворогом. Засмутилися християне та й стали слізю молити Милосердного Бога і Пресвяту Діву про поміч і визволення з тяжких обставин. І змілосердився над ними Господь. Єпископу города Едеса Євлавію з'явилася ві сні, в сяйві неземного світла і слави велична Невіста. Показуючи рукою на міську браму і на одно місце в мурі, Вона сказала: «Над цею брамою схований Боже-ствений Нерукотворний Образ Христа; добре зробиш, коли візьмеш його звідти». Прокинувшись, Єпископ поспішив до брами, піднявся по драбині до вказаного йому місця, розібрав цеглу і знайшов заслону. Відкривши її, він побачив на обрусі Нерукотворний Образ Христа, а перед ним засвічену лампаду, що горіла невгасимо на протязі кількох сот літ і була повна оливи. На цегляній дошці, що нею була заслонена Ікона, відбилося таке саме, як на обрусі, нерукотворне зображення пречистого і пресвятого лица Господа Ісуса Христа. Єпископ узяв обрус з Нерукотворним Образом Спасителя і показав його народові. Велика радість запанувала серед християн. З молитвами і урочистими співами церковних пісень було обнесено по валах і мурах навколо города Нерукотворний Образ Спасителя. Надія і відвага вступила в серця християнських воїнів, а на персів напав страх і в першій бою вони всі, як один, почали втікати. Так милосердям Христа Бога нашого і явленням Його Нерукотворного Образа город Едес був визволений від ворогів.

Після того, як це сталося, пройшло знов кілька сот літ, і за той час город Едес опинився під владою сарацин. Грецький царь Роман захотів перенести Нерукотворний Образ Спасителя до своєї столиці Цареграда і в цій справі багато разів звертався до сарацинського правителя города Едеса, так званого еміра, з проханням, щоби той дозволив йому взяти Святий Образ, але емір на те не погожувався. З того почалася суперечка, а врешті повсталася війна. Царь Роман післав до Едеса військо, обложив город і спустошив околиці. Тоді мешканці города післали до грецького царя прохання, щоби він припинив війну. На те царь відповів, що зробить так тільки

тоді, коли йому дадуть Нерукотворний Образ. Погодилися на тім, що царь перестане воювати, а крім того заплатить сарацинському емірові дванадцять тисяч сребренників і поверне з грецького полону двісті сарацин. Коли це було сповнено, то емір видав цареві Св. Образ і разом з Образом той лист, що його написав до князя Авгаря Своєю пречистою рукою Сам Господь Ісус Христос. З великою урочистістю був перенесений з Едеса до Цареграда Нерукотворний Образ Спасителя. Несли його своїми руками Архіереї і благочестиві християне, а за ним ішла велика сила народа. По дорозі сталося багато чудес: цілюлися великі недужні: сліпі, глухі, німі, каліки та бісноваті

Подію перенесення Святого Нерукотворного Образа Господа нашого Ісуса Христа згадує Св. Церква 16 серпня, коли саме прийняв його Цареград, і коли було поставлено його в храм Пресвятої Богородиці Фарроської, во славу Христа Бога нашого, з Отцем і Святим Духом славимого нині і завжди і на віки вічні. Амінь.

Прот. Н. Н - в.